

Kereszt és keresztelés

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: January 23, 2020, 4:10 pm

A keresztelés jelentéséig csak akkor érthetjük meg, ha tisztában vagyunk a kereszt jelentésével. A kereszt jelentését pedig, akárcsak a tájékoztató jelképet, nem tudományból, nem vallásból, nem filozófiából, nem az almetafizikából értjük meg, hanem az igazi, tiszta, a szellemi alapokhoz visszanyúló, az eredeti forrásból merő to metafizikából.

Amikor a keresztelés ma olyan, amilyen, nem azt jelenti, hogy nincs fontossága. Jóllehet, hogy a végletekig kiérsédett ma a keresztelés, az semmi más, mint egy vallásos-szociális egyveleg, egy konvenció, amelyet "hát ez a dolgok rendje" - alapon megrendeznek tájékoztatóbb-kevesebb felfordulással, buzgalommal. Saját festményem. Forrás: <http://www.denesalbert.ro/> A kereszt lényegét nem értve nem is lehet más.

A kereszt egyetemes jel, jelkép. Horizontális és vertikális tengelye, valamint e kettő találkozása egy egységes szimbólumot ad, egy univerzális képletet tár elénk- tulajdonképpen a legegyszerűbb formára redukált egyetemes jel, amely megmutatja az egész létezés elvét.

Földi életünk, testet álltunk másoktól el nem kárpézhetjük, csak úgy, hogy mindig az mindig tájékoztató kapcsolatban állunk az egyetemes szellemmel: a kereszt képletének szimbolikus nyelvre fordítva a vízszintes tengely soha nincs az nem is lehet a függőleges tengely nélkül az a függőleges sem a vízszintes nélkül. Ezzel azonban nem is mondanak semmi jelentést, ha azonnal hozzá nem tesszük mindehhez, hogy a két tengely találkozása egy centrumot, egy középpontot alkot, de még helyesebb, ha úgy fogalmazok, hogy a két tengely rámutat, megjelöl egy olyan centrumot, egy olyan középpontot, amelyen az egész létezés alapszik. Ez a létező centrum, a létező középpont. Ez a kereszt maga az ember, a középpont pedig nem más, mint az ember isteni középpontja, az isteni halhatatlan szikra, amellyel földi életét, rendeltetését állsze tudja kapcsolni az Egyetemes Egységes Létezővel. Valahonnan innen kell megfogni a kereszt jelentését. Az olyan szentimentális teológikus magyarzatok, hogy cipelnünk kell a keresztet, mert a Jézus is cipelte, lehet, hogy mint olyanok, mondanak valamit, azonban az egységes megértéstől univerzumnyi tájékoztató gra vannak.

Ahogy a taoban az én Te magad vagy, vagyis én magam vagyok, én vagyok az én és én vagyok, aki az énton halad, úgy kell a keresztet is érteni. Magát a személynél jelölő, a maga földi testét álltunkben (vízszintes tengely), a maga egyetemes lényével (vertikális tengely), a maga személynél középpontjával, centrumjával (a két tengely találkozása).

A kereszt semmiképpen nem két vonal, ami csak úgy állszeből. A kereszt mindenképpen egy egységes jel. Trinitárisan (hármasegység) az kvintesszenciálisan egységes jelről van szó. A hármasegység szerinti egységessége abban áll, hogy van a vertikális tengely(1), van az

horizontális tengely(2) és a kettős találkozik, kettős egyensúlyi tendencia föl, vagyis megjelenik a centrum(3). Természetesen metafizikailag a centrum mindig előbb van, vagyis primordiálisabb, erre azonban itt most nem tér ki. Nézzük inkább most a kereszt kvintesszenciálisan egyensúlyos mibenlétét. Tulajdonképpen nagy szára van a keresztnek. Mert minden a kettős tengely találkozik, egymást felezve, kettős horizontális és kettős vertikális szakaszt határoz meg. Mindez a szellem és világ kettős kettős szakadása kellene hogy maradjon, ha nem lenne a centrum, amely a "nagyot az őtben egyesíti". Ez a kvintesszencia. A kereszt, tehát hármasegyensúly szerint is, vagyis trinitáriusan is egyensúlyos, és kvintesszenciálisan is. Ez az Egyensúlyos Egyetem Lét és Létezés jelképe, mármint a kereszt.

Metafizikában tudjuk, hogy az ember egyetem Lény, vagyis Lénye és Létezése kiterjed az előbb említett Egyensúlyos Egyetem Létezésére. Egy a kereszt pontosan az embert, a személyt jelzi, mint egyetem Lényt. A földi életben lépvé nagyon fontos, hogy az erről való tudatunk ne homályosodjon el. A keresztelés egy olyan szellemi gyakorlat kellene legyen, amelynek során a fenntebb leírtak értelmében tudatosítják a kereszt értelmét az őszívlett, vagy a kisbaba jelenlétében. Persze, a kisbaba intellektuálisan mindezt nem foghatja fel, mert még nem is rendelkezik intellektussal, Lényeg az, hogy a szívekben tudatosuljon. Végül is, mint ahogy eddig is kiderült, a kereszt megértése nem intellektuális teljesítmény, hanem megtisztított metafizikai tudás és tudatosság kiterjedése.

Van olyan magyarázat is, hogy az újonnan érkezett lelket, a kisbabát be kell kettőzni megfelelő módon, a keresztelés által a földi életbe, hogy itt aztán normálisan tudjon fejlődni, élni, és eleget tenni tudjon majd evilági rendeltetésének. Ezt a magyarázatot én az őrt tartom teljes mértékben elfogadhatónak, mert éppen erről van szó. A névadás- a keresztnev adása- és a kereszt értelmének tudatosítása egybeesik. "[Mondjuk a keresztnevet a vezetőknél egyétt], X. év., Y. hónap., Z napján megszületett a földre. Az isteni halhatatlan szikrát hordozod magadban, és most testet öltöttél, hogy személyes életfeladataid által szabadon teljesíthesd rendeltetésedet a földi életben. Az öberség vezessen utadon, a szeretet és az értelem egyensúly, a Szent Logosz igéje, megnyilatkozása a Te szívedben és elmédben. Légy egyszéles, derűs, értelmes, szeretetteljes ember, szabad és az isteni Lényeget mindig Lényd magadban, életedben, embertársaidban, jemen." Gyertyafény, egy kis vész (az élet és a szellemi oldás), esetleg szívek baráti, vagy rokon kettős. És a keresztelés.

A Lényeg benne volt, benne van? Igen. Ennyi kell, ennyi a fontos. A tőbbi, hogy melyik vendéglőben mekkora bulit csapunk, és hogy hány vendég lesz, mind mellékes.

A keresztelésnek, a névadásnak ársi metafizikai fontossága van, tehát. Akármilyen egyszerű, egy olyan fontos mozzanat, amit nem szabad elhanyagolni. A zsenge, a földi létben újonnan érkezett embert a keresztelés által be kell kapcsolni ebbe a világba. Volt olyan nép, ahol az őszívlett az apa karjaiba vette, kiment vele a szabad ég alá és a világegyetemnek bejelentette, hogy ő jött szívet. Ez a visszacsatolás az egyetem szellemhez, a világegyetemhez és tőnyének hangosan, tudatosan való kimondása egyensúlyos, teljes őrtökész keresztelésnek tekinthető.

Nem szabad az megérvesszen bennünket, hogy ma az egész keresztelésen egy rendellenesen felpuffasztott máj van, az egész rés léttatás, szentimentális kavargás vagy éppen konvencióba szívkészlet monotónia, mintha csak arról lenne szó, hogy az őszívlettbe be kell adni a védőt és valamely betegség ellen. Legyen ez vagy az, mindenképp a Lényegétől távol jár.

Nem értettük meg a keresztet, mert az egész oktatás ma arra épül, hogy miképp lehet szocializálni az embert, máj szíval apparatizálni, vagyis a ma érvényes rendszernek megfelelően kiképezni. Tehát, az iskolában nem tanítják a kereszt értelmét. Mint ahogy a matek tanár sem mondja meg, hogy "gyermekem, itt van ugyan egy nagyon objektív, precíz, szigorú szabályokra

Ápálmu számítomny, de soha ne felejtsetek el, hogy látezik egy szemelyes sors-aritmologia, a ti áletetek matematikája az egész sorsotok, áletetek ágy alakul, ahogy számolni tudtok ezekkel a fajta számokkal." Az ilyesmi a rideg, racionális, szuperlogikus matektanának az esetek nagy részében fállásleges misztifikáció. Ahhoz, hogy ezt megértse, egy kis igazi asztrológia is kőne tudnia, de sajnos, az asztrológiaira is rátapadt a misztifikáció kőpöze, tudománytalan babónak számát a "tudások" tábbbságának szemében.

Vallás? Minden já az minden számop egész addig, má-g el nem ákezünk addig a kőnyes pontig, miszerint az Isten bennünk van, de ágy van bennünk, hogy lányánk lányege az, akit Istennek nevezünk, tulajdonképpen azonos. (Istenazonosság). Az ilyen beállítódás emberek meg sem hallgatják, mintegy elszáll a félálk mellett, hogy az Istenazonosságban nem arról van szó, hogy az ember a mindennapi, korlátolt ánját az Istennel azonosítja, hanem tud az emberben levő mályebb az egyben magasabb, vagy egyetemesebb lányrál az ez az, aki az Istennel azonos. Inkább az istenkeromlás vődjával hártják el az ilyesfajta magatartást.

Pszichológia? Mág talán a modernebb szemelyiségléktan, vagy a kognitív pszichológia mond egy-kőt meghallgatásra árdemes szó, a tábbi kavargás a nagy labirintusban.

Téjt, félre van ártve az ember, félre van ártve a kereszt, félre van ártve a keresztelés. Tábbszárrásen félre van ártve. Mert egyes szellemibb, spirituálisabb tanok, főleg azok, amelyek keleti ihletre szárnnyra keltek a nyugati világban, a kereszt főlaggőleges tengelye felő tőlőzük el ennek ártelmét, mintha az egész főlldi álet mellőkes lenne. Persze, mág számkra sem mellőkes, sőt eláfordulhat, hogy a másik, rejtettebb oldalukon mág a materialistáknl is materialisták lesznek. A tudomány a vő-zszintes tengely felő tőlőz, mintha nem is lenne szellem, csak az anyagi világ, amelynek kisugázását megjelölhet valami olyasmi, amit a tudománytalan ember szellemnek nevez, vagy áppen istenét. Szerintünk. Azonban nem árt megjegyezni, hogy az egész modern fizika arra a kővetkeztetésre jutott- kőlldi násen a kvantumfizika- hogy az egész eddigi valóságkőp alapjában sokkal mályebb győkerek vannak, mint ahogy eddig gondolták. Kezdték kőzeledni egy fajta spiritualitás felő, egy olyan spiritualitás felő, amely a legáusibb emberi szellemi hagyományokban is fellelhető. Ez árvendetes dolog, csak az a baj, hogy a mág elterjedt nőzet, szemlélet, kőp mág mindig a metafizikáltan, hitetlen, ásszeráen az praktikus korrupció beállt-tődsősből táplálkozik. Ásszeráen az árderek után loholni, stőtuszárt, karrierért tárvrekedni, beilleszkedni, de legalábbis ezt mutatni, berendezkedni, a berendezkedést tábbszárrás biztos-tősi manőverekkel fenntartani, okosan félőni mindentől az mindenkitől, mert "soha sem lehet tudni" az a felsoroltakkal elkomolytalankodni az egész áletet. Kőrdzem, mindebben hol a kereszt? Hol az egyetemes jel szerinti alapállás? Hol van ennek lájtása, a lájtásból származó magatartás az a magatartásnak megfelelő megnyilvánulás? A keresztelés által az egész fiatal kisbaba kap egy elsőleges beavatást a kereszt lányegőbe, természetesen akkor, ha ez a megfelelő mádon van megtáve. Azonban az igazi keresztfelőtel akkor valóságul meg, amikor felnőttként tudatosan veszi magába a kereszt ártelmét, lányegő. Vagyis láítja ezt, ezt láítva ehhez tartja magát az ez szerint nyilvánul meg.

A tudatos szemely a kulcs, amely mindent megmagyaráz. Mert a kereszt felőtele a tudatosság, a szemelyes felelősségvállalást jelenti. Tudom azt, hogy egyetemes lány vagyok, mint ember, de ugyanez az emberként az árt vagyok itt, ebben a főlldi áletben, világban a magam lehetőségeivel az korlátjaival, hogy bizonyos feladatoknak eleget tegyek, vagyis, hogy eleget tegyek a rendeltésemnek. Egyőnenként, helyesebben szemelyenként ez vőltőz. Rendeltésánk, feladataink nem egyformák, eltőrájuk az ma májr hála Istennek kezdett valamelyest feloldáni az a tővkőpzet, hogy mindenkinek ugyanaz az ugyanágy kell tennie. Vannak természetesen májs tővkőpzetek is, azonban itt most nem fontos ezek részletezése. Nos, de akkor mi az án feladatom, rendeltésem? Erre a kőrdésre igen kimerő-tővőlaszt tud adni a megfelelő mádon vőgzett

száletési horoszkóp-értelmezés. A száletési horoszkópban a kázhiedelem az elá-tákezők táborának állá-tása ellenére semmiféle determináciá, végzet nincs meg-rva. Ellenben megtalálhat egy szemölyre vonatkozthat egyéges szimbólum-rendszer, amely alapjén nagyon világosan, és mindenféle spekuláciá mentesen fel lehet tájni az ember lehetőségeit, feladatait, rejtett problémáit vagy bizonyos nyilvánvalá problémáinak rejtett okát. Annyira pontosan, mintha csak egy cítelági, sejtteni vizsgálát során a korszávettan orvosa a mikroszkópon keresztá figyelni a sejtet, sejteket és nagyon precíz jellemzőket r le vagy mond errül. Persze, nem egészen helyáll a pálda, azért, mert itt nem tudjuk megmondani, hogy egy bizonyos sejtben, vagy szávetben rosszindulató elfajulás jelenléte nek biztos jelei láthatk, de meg tudjuk mondani, hogy milyen hajlamok, tartalmak vannak az illető szemöly szellemi-lelki struktúrájában és ezeknek milyen kávetkezményei lehetségesek az ő életében, sorsában.

A kereszt és a keresztánynek lenni tudás szempontjábá tehát azt kell megörtenánk, hogy mi, emberek, a földi életben megtestesítélt lények vagyunk azok, akik ezt az egyetemes jelt megjelenítik, vagyis mi vagyunk azok, akiket e jel szimbolizál. Hogy hol és miként torzul el mindez, arról már ártam. Az eltorzulások nagyon változatos formájúak lehetnek rni nagyon sokat, itt ez most nem célom.

A kereszt jelentésének, igazi értelmének megismerése nem válik el a saját magunk megismerésétől, és nem válik el a saját szemölyes feladatunk tudásul vételetől, és ennek felvállalásáá sem. Aki nincs ezzel tisztában, nem érti sem a keresztet, sem ánnmagát és a feladatát, vagy feladatait kránikusan keráli. Ha valaki neki véletlenül tuná mádon egy olyan megjegyzést vagy kárdást tesz, amely az állandán halogatott életfeladatával kapcsolatos, akkor majdnem meggyázódászerén tiltakozik, hogy ez márpedig nem az ő dolga, vagy lehet, hogy igen, de nem most, amikor annyi máis dolga van. Páldául, a horoszkópá kiolvashatá, rákhoz, nágyes házhoz és Holdhoz káttáudá problémák esetén fordulhat elá, fájleg ha mindez Bak, tázes ház, vagy Oroszlán, áttás ház, Nap komponensekkel társul, - de lehet egyébe is-hogy az illető ná, vagy főrfi semmiképp nem akar család alapáni, gyermeket vállalni, vagy esetleg igen, de mindig valamihez káttik, páldául az eláuzetes anyagi megalapozásáshoz, és halogatják a gyermekvállalást. Nagy kásáure vállalnak aztán egyet, de a máisodikat ismét halogatják. Persze, ez egy felszesebb pálda volt. Ugyanis az, hogy valakinek életfeladata a gyermekvállalás és hogy ezt á kránikusan keráli, halasztgatja, az horoszkópjának szemölyes és mály interpretáciáábá derá ki. Azonban, ilyen esetben ez kiderá az és az egészben az a fontos, a lényeges, a "kereszt értelméhez kázelebb vivá" árták, hogy világossá válik egy életfeladat, amely egyben lehetősé is az illető ember fejlődésében. Mert a feladat, vagyis a kereszt nem arra vá, hogy azt cipelve gyátrádják alatta az ember, hanem arra, hogy azt felvállalva egy magasabb fejlődési fokra vástá-tsa áit lényét, életét. A páldánál maradvá, arra senki máis nem fogja felhá-vni a figyelmét, hogy ne halogassa a gyermekvállalást, mivel ez szemölyes életfeladatai kázz tartozik, mert esetleg ez annyira irracionálishan hangzik; Ellenben az asztrológus pontosan ezt mondja, mert itt analogikus megféléseken és a szimbólumok helyes értelmzésén áit feltáruznak a szemölyes feladatok, problémák, lehetőségek, a nyilvánvalák áppen ógy, mint a rejtettek. Ez egy pálda volt, mág nagyon sokat lehetne megemléteni, mint az asztrológának a szemölyes életfeladatokra vá rámutatásáit.

Visszatörve a kereszt és a keresztelés tá májához, mindezt feltátená ki kell bávteni a keresztánynek lenni tudás gondolatával és megvástá-tásával is.

A kisbabát be kell avatni a keresztártelmebe, vagyis meg kell keresztelni. Mindez olyan szellemi gyakorlat, amelynek felátt hozzátartozáí vannak tudatában. Erre száksóg van, hogy a hangosan mondott szavak és az ehhez társuló szertartásos mozzanatok által ezt az ártelme, logoszt, ami a kereszt ártelme, logosza, kapcsolatba hozzuk a gyermek lényével.

A kereszt logosza azonban itt nem áll meg. Felnőttként tudatosan kell kapcsolatba hozzuk saját magunkat a kereszt logoszával. Ez nem azt jelenti, hogy a földi lét elrugaskodott, magas idejünkbe zárjuk magunkat, de azt sem jelenti, hogy a mindennapokba beleszárunk, felszultán lőnk le egyik napunkat a másik útján. A földi valóság és a szellemi vagy metafizikai valóság találkozik bennünk. Ágy jelentésüket kapnak életünk legegyszerűbb tettei, megnyilvánulásai, eseményei is, a tudatosan megölt, megtapasztalt mindennapok megélt, de inkább ezzel egyértelműen látjuk a mindennapjainkat magunkba foglalás ennek hatásainak tálaladás egyetemes lényegét. Földi életünk és az egyetemes szellem egyértelmű van. Ez a kereszt. Ez a religió. Meglátni az apró mozzanatokban is az egyetemes vonatkozást.

A kereszt eme logikája magunkra a metafizikára is magyarázatot ad. Sokan úgy hitték, mivel a szó etimológiája is ez mellett szól, hogy a metafizika csak onnan kezdődik, ahol ez a világ, vagy pontosabban, ez a természet van. Távolság. A metafizika az egész létezésre kiterjed, magunkba foglalja a természetet, a világot és ezek hatásainak tálaladás magasabb szellemi valóságok felé. Vízszintes tengely és függőleges tengely egyértelmű, a középponttal, vagyis a létezés centrummal. A szemlély egyértelmű, aki magunkban hordozza az isteni lényegét (szemlélyes centrumot). A kereszt logikája egységtan, a szemlély és az igazi középpont (Egyetemes Emberi Középpont) egységes állászatot ad, a logikája. Akit megkeresztelünk, mint embert kapcsolatba hozzuk ezzel a középponttal. Aki tudatosan felvállalja a keresztet felnőttként, az az egyetemes emberi középpontba sorolja (helyezi) magát, vallásos nyelven, Isten Országába, az Egyházba. Ennek ágy is kell lennie, ez az, amit fenn kell tartani és ebből egy hajszálnyit sem engedni. Mert hiába, hogy ma ilyen egyetemes emberi középpontot sehol sem látunk, hiába, hogy az egységet állandóan politikai, gazdasági meg egyben mádon akarják kieresztolni, az az ember, aki komolyan veszi a létezést, annak a rendelkezésére áll leginkább letisztított metafizikai tudás és tudatosság szerint és egyben a rendelkezésére áll legjobban lelkiismerete szerint kell a magatartást (keresztet) felvennie és ennek megfelelően kell megnyilvánulnia vagy éppen meg nem nyilvánulnia.

Aki felveszi magunkba a keresztnek a lényegi jelentését, értelmét, Logoszáit, kezd világosabban, tisztábban látni állászatban, életben, kapcsolataiban. Nem valamiféle ultramisztikus látásra kell gondolni. Annál sokkal egyszerűbb, de sokkal világosabb és tisztább látás születik meg az emberben. Ez az ábrák. Lehet, hogy bizonyos problémái azon nyomban nem oldódnak meg, de elindul benne egy olyan folyamat, amely képes teszi arra, hogy problémáit igazi jellegükben látva világos is valahányat fel tudja gánygálytani és a feloldás felé vinni. Ez a metafizikai realizáció. Ábrák és realizáció. Metafizikailag ugyanaz.

Végezetül még egyszer kitűnik arra, hogy a keresztelés, igenis, egy fontos szellemi-metafizikai tett, mert a keresztnek egyetemes értelme, logosza, spirituális fonnyereje van és mint ilyen, minden misztikus homályos-társ nélkül, a kised valódi szellemnek tekinthető.

Dés Albert